

Morzsaák a korinthusi levelezésből

26. AZ EVANGÉLIUM MEGŐRZÉSE

„Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. ²Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem elhamarkodottan lettetek hívőkké.”

(1Kor 15,1-2)

Ezeken a mondatokon semmiképpen nem léphetünk át anélkül, hogy felfognánk a jelentőségüket. Pál nem kevesebbet állít, mint azt, hogy az *evangélium üdvözít*. Nem is akárhogy. A Pál apostol által *hirdetett* evangéliumról van szó. Az evangélium üzenetét *be kell fogadni*, és meg kell őrizni úgy, *ahogy az apostol hirdette*. Ha valaki később babrál az evangélium üzenetével, megpróbálja megváltoztatni, módosítani azt, az arról tesz tanúbizonyosságot, hogy elhamarkodottan lett hívővé; idő előtt fogadta be az üzenetet, anélkül, hogy igazán megvizsgálta és megértette volna.

Sokan babráltak az evangélium üzenetével az első században, és sokan teszik ezt azóta is. Egyesek önmagukhoz szabják. Saját vélt igazságukat teszik mércévé mások számára, vagy éppen alacsony erkölcsi színvonaluknak teremtenek teret, hogy elkerüljék a változást. Vannak, akik a misszió érdekében nyúlnak az üzenethez, de ami kezdetben rugalmasságnak látszott, később ijesztő önfeladássá válik. Vannak, akik a kereszt botrányát igyekeznek kioperálni az evangélium testéből. Van, aki a feltámadás reménységétől fosztja meg valami evilági vagy spirituális reménykedés kedvéért. Korinthusban ez utóbbi történt. Az Apolló templomának árnyékában élő szenteket az a veszély fenyegette, hogy az apostoli üzenettel babrálva kiderül róluk, valójában elhamarkodottan lettek hívőkké.

A tanulság világos. A tét az üdvösség; az üdvözülés eszköze az evangélium; a feladatunk ezért befogadni és megőrizni a hirdetett evangéliumot annak eredeti, apostoli formájában.